

198

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 18 maja 1959 r.

w sprawie gospodarowania metalami nieżelaznymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z § 2 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu: stalią, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie normuje gospodarkę metalami nieżelaznymi w postaci bloków, stopów, półfabrykatów, odlewów, odpadów metalurgicznych, odpadów produkcyjnych oraz złomu poamortyzacyjnego, jak również gospodarkę rudami lub koncentratami metali nieżelaznych — zwanymi w dalszym ciągu metalami nieżelaznymi.

2. Rozporządzenie nie dotyczy gospodarowania złotem i metalami z grupy platynowców.

3. Metale nieżelazne nie stanowią przedmiotu obrotu wolnorynkowego.

§ 2. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- 1) rudami są minerały w stanie rodzimym, stanowiące surowiec wstępny w produkcji metali nieżelaznych,
- 2) koncentratami są surowce do produkcji metali nieżelaznych uzyskane w procesie wzbogacania rud,

- 3) blokami są metale nieżelazne technicznie i chemicznie czyste w postaci gąsek, katod, granulek, płytek, kostek, bryłek bezkształtnych i wlewków (wałków i wirebarsów),
- 4) stopami są stopy, w których łączna zawartość metali nieżelaznych wynosi co najmniej 85%, występujące w postaci określonej w pkt 3,
- 5) półfabrykatami są proszki i pyły oraz wyroby walcowane, ciągnięte i tłoczone, jak również plater i bimetale, przeznaczone do przeróbki albo do użycia w produkcji innych artykułów bez względu na to, czy mogą być używane jako wyroby gotowe,
- 6) odlewami są wałki, tuleje oraz odlewy indywidualne w postaci półfabrykatów,
- 7) odpadami metalurgicznymi są odpady w postaci żużli, zgorzów, popiołów, odprysków, skrzepów, zgorzelin, pyłów, szlamów oraz piasków formierskich, powstałe przy ogniowej i chemicznej przeróbce metali nieżelaznych,
- 8) odpadami produkcyjnymi są odpady powstałe przy procesach przeróbki mechanicznej oraz wybrakowane półwyroby i wyroby, które nadają się tylko do przerobienia albo do przeróbki chemicznej,
- 9) złomem poamortyzacyjnym są zużyte wyroby i części wyrobów metali nieżelaznych i ich stopów, które nadają się tylko do przetopienia albo do przeróbki chemicznej, jak również wszystkie wyroby z metali nieżelaznych o pełnej wartości użytkowej, a zaoferowane do skupu,

jeżeli obowiązujące przepisy zabraniają produkcji podobnych wyrobów metali nieżelaznych.

§ 3. 1. Na zasadzie wyłączności powierza się dystrybucję:

- 1) rud i koncentratów — Zjednoczeniu Górniczo-Hutniczemu Metali Nieżelaznych,
- 2) metali nieżelaznych czystych, czystych do analiz, chemicznie i spektralnie czystych do celów laboratoryjnych — Biuru Obrotu Odczynnikami,
- 3) sodu i arsenu w każdej postaci — Biuru Zbytu Produktów Nieorganicznych,
- 4) wolframu i molibdenu w każdej postaci — Zjednoczeniu Przemysłu Elektronicznego,
- 5) odpadów metalurgicznych, z wyjątkiem odpadów powstających w zakładach przemysłu metali nieżelaznych — Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom”,
- 6) odpadów produkcyjnych i złomu poamortyzacyjnego:
 - a) w zakresie ustalonym w ust. 2 pkt 1, 3 i 4 niniejszego paragrafu — Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom”
 - b) w zakresie ustalonym w ust. 2 pkt 2 i 5 niniejszego paragrafu — Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych,
- 7) metali nieżelaznych nie wymienionych w pkt 1—6 bądź występujących w postaciach innych niż określone w pkt 1—6 z zastrzeżeniem wynikającym z § 4 — Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych.

2. Czynności dystrybutora w zakresie gospodarowania metalami nieżelaznymi obejmują:

- 1) sporządzanie bilansów materiałowych w skali ogólnokrajowej,
- 2) sporządzanie planów rozdziału na podstawie bilansów materiałowych,
- 3) zakup i sprzedaż metali w obrocie krajowym i zagranicznym,
- 4) zakup zapasów nadmiernych (ponadnormatywnych) i zbędnych oraz zagospodarowanie tych zapasów,
- 5) kontrola celowości i racjonalności użycia metali nieżelaznych.

§ 4. Na zasadzie wyłączności powierza się:

- 1) Centralnemu Zarządowi Przemysłu i Handlu Jubilerskiego: skup srebra oraz sprzedaż tego srebra po dokonaniu przerobu uszlachetniającego — w ramach ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego planu zgłoszonego w globalnych cyfrach do ogólnokrajowego bilansu srebra,
- 2) odlewniom wyznaczonym przez właściwych ministrów: sprzedaż odlewów z metali nieżelaznych w postaci wałków, tulei oraz odlewów indywidualnych — w ramach planu kooperacji ustalonego przez Centralę Handlową Metali Nieżelaznych.

§ 5. 1. Wprowadza się zakaz używania metali nieżelaznych do wyrobu artykułów wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia. Zakaz ten nie dotyczy zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu i Handlu Jubilerskiego i jednostek kooperujących z nimi — w zakresie wytwarzania w ramach planu, o którym mowa w § 4 pkt 1, wyrobów ze srebra przeznaczonych na zaspokojenie potrzeb rynkowych.

2. Jednostki powołane do dystrybucji (§ 3) mają prawo odmówić sprzedania metali nieżelaznych:

- 1) w razie gdy z podanego w zamówieniu uzasadnienia celu zużycia nie wynika konieczność zastosowania metali nieżelaznych,
- 2) jeśli obowiązujące przepisy zabraniają zastosowania tych metali do danego celu.

3. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach jednostki powołane do dystrybucji upoważnione są do przydzielania me-

tali nieżelaznych do wyrobu artykułów, których produkcja z tych metali jest zabroniona.

4. Ograniczenia wynikające z ust. 1 nie mają zastosowania, jeżeli metale nieżelazne mają być użyte do:

- 1) produkcji artykułów przeznaczonych na eksport,
- 2) produkcji opartej na dokumentacji lub licencji zagranicznej w razie niemożności zastosowania materiału zastępczego.

5. Biura projektów i biura konstrukcyjne obowiązane są do uwzględniania w opracowywanych projektach i dokumentacjach technicznych wszelkich ograniczeń w stosowaniu metali nieżelaznych wynikających z przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 6. W celu zapewnienia racjonalnej i oszczędnej gospodarki metalami nieżelaznymi właściwi ministrowie spowodują przeprowadzenie rewizji technicznych norm zużycia metali stosowanych w podległych jednostkach oraz zapewnią bieżące przeprowadzanie kontroli stosowania ustalonych norm.

§ 7. 1. Metale nieżelazne mogą zamawiać jednostki bezpośrednio przerabiające te metale lub jednostki wykonujące nadzór w sprawach zaopatrzenia materiałowego nad jednostkami przerabiającymi metale nieżelazne albo centralne resortowe składnice materiałowe.

2. Za jednostkę bezpośrednio przerabiającą metale nieżelazne uważa się również odlewnie produkujące wałki, tuleje oraz odlewy indywidualne z tych metali w ramach obowiązującego planu kooperacji w zakresie dostaw odlewów

§ 8. 1. W uzasadnionych przypadkach centralne jednostki zaopatrzenia lub inne jednostki nadzorujące bezpośrednich użytkowników metali nieżelaznych mają prawo dokonywania przerzutów tych metali pomiędzy zakładami tego samego resortu pod warunkiem, że metale nieżelazne zużyte zostaną w sposób zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Dokonywanie przerzutów pomiędzy jednostkami różnych resortów wymaga każdorazowo zgody właściwego dystrybutora (§ 3)

3. Poza przypadkami określonymi w ust. 1 zabrania się posiadaczom metali nieżelaznych przekazywania lub sprzedawania tych metali innym jednostkom.

§ 9. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, w których metale nieżelazne używane są dla celów produkcyjnych, remontowych, inwestycyjnych i innych, obowiązane są do wprowadzenia systemu rozliczania się poszczególnych wydziałów bądź stanowisk z pobieranych metali.

2. Rozliczanie się odlewni z użytych metali nieżelaznych następuje na podstawie ustalonych dla odlewni technicznych norm zużycia i powinno polegać na porównywaniu ciężaru zużytych do przetopu metali z ciężarem gotowych odlewów oraz z ciężarem zgarów i nadlewów — przy uwzględnieniu bezpowrotnych strat określonych normami.

3. Warunkiem wydawania metali nieżelaznych na cele remontowe powinien być zwrot części zużytych do magazynu.

§ 10. Zabrania się prowadzenia w jakiegokolwiek formie zakupu i skupu metali nieżelaznych bez zezwolenia właściwego dystrybutora (§ 3) bądź jednostki upoważnionej (§ 4).

§ 11. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej używające metale nieżelazne obowiązane są sporządzać roczne bilanse materiałowe oddzielnie dla każdego z metali nieżelaznych. W bilansach tych należy wykazywać rozchody metali nieżelaznych dla celów produkcyjnych, remontowych i innych, uzysk złomu i ewentualne straty bezpowrotne metali.

2. Jednostki nadrzędne nad jednostkami, o których mowa w ust. 1, będą sporządzać roczne bilanse na podstawie bilansów materiałowych.

§ 12. Jednostki gospodarki uspołecznionej używające metale nieżelazne mają obowiązek:

- 1) zaopatrywania się w taki profil metali nieżelaznych, który w toku zużycia daje najmniejszy odpad,
- 2) przeprowadzania — w zależności od ilości przerabianych metali — ciągłych inwentaryzacji bądź też częstych inwentaryzacji okresowych, obejmujących metale nieżelazne,
- 3) prowadzenia w każdym zakładzie tylko jednego, odpowiednio zabezpieczonego przed kradzieżami magazynu metali nieżelaznych o jednym kierownictwie, który będzie prowadził rozliczenia z wszystkimi wydziałami pobierającymi metale oraz bieżącą kartotekę metali.

§ 13. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej zużywające metale nieżelazne obowiązane są bieżąco odprowadzać powstające u nich odpady produkcyjne i metalurgiczne oraz złom poamortyzacyjny do jednostek powołanych do zakupu i skupu odpadów i złomu metali nieżelaznych.

2. Zużycie własnych odpadów i złomu dopuszczalne jest tylko za zgodą właściwego dystrybutora.

3. Jednostka zlecająca przerób albo przetop metali nieżelaznych obowiązana jest dopi nować, aby zleceńbiorca rozliczył się prawidłowo z przekazanych do przetobu lub przetopu metali.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do zakładów przemysłu metali nieżelaznych.

§ 14. 1. Zezwolenia na uruchomienie i prowadzenie przez jednostki gospodarki uspołecznionej odlewni metali nieżelaznych udziela Minister Przemysłu Ciężkiego bądź jednostka przez niego upoważniona.

2. Uzyskanie zezwolenia na prowadzenie odlewni nie jest wymagane od jednostek organizacyjnych, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają czynne odlewnie metali nieżelaznych, pracujące na potrzeby własne lub na zamówienia składane w ramach obowiązującego planu kooperacji.

§ 15. Bezpośrednie władze nadrzędne jednostek prowadzących odlewnie metali nieżelaznych, jak również jednostek zużywających metale nieżelazne do produkcji podstawowej oraz na remonty i inwestycje są obowiązane:

- 1) prowadzić ewidencję tych jednostek z uwzględnieniem danych dotyczących profilu i wielkości produkcji oraz wielkości i sposobu zaopatrywania się w surowce z metali nieżelaznych,
- 2) czuwać nad tym, aby podległe im odlewnie przyjmowały i wykonywały jedynie zamówienia składane w ramach obowiązującego planu kooperacji, a pozostałe jednostki — wykonywały wyłącznie zadania objęte planem,
- 3) kontrolować podległe jednostki w zakresie stosowania ustalonych dla nich technicznych norm zużycia,
- 4) nadzorować podległe jednostki w zakresie właściwego gospodarowania metalami nieżelaznymi oraz terminowego zgłaszania przez te jednostki wszelkich zapasów nadmiernych (ponadnormatywnych) surowców i wyrobów gotowych zgodnie z § 18.

§ 16. 1. Jednostkom prowadzącym odlewnie metali nieżelaznych zabrania się bez uzyskania zgody Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych:

- 1) regenerować lub uszlachetniać stopy czystymi metalami nieżelaznymi,
- 2) wykonywać odlewy z powierzonych metali nieżelaznych w ramach usług poza planem kooperacji.

2. Ograniczenia wynikające z ust. 1 nie dotyczą — w zakresie srebra — zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu i Handlu Jubilerskiego oraz jednostek kooperujących z nimi.

§ 17. Zabrania się używać metali nieżelaznych do produkcji ubocznej bez zgody właściwego dystrybutora.

§ 18. 1. Wszelkie nałmierne (ponadnormatywne) zapasy i zbędne metale nieżelazne jednostki gospodarki uspołecznionej

powinny zgłosić najpóźniej w ciągu 30 dni od daty ich powstania jednostkom właściwym do zakupu (§§ 3 i 4).

2. Zaoferowanie do zakupu następuje przez przesłanie jednostce właściwej do zakupu pisemnego zgłoszenia, które powinno zawierać:

- 1) pełną charakterystykę oferowanego metalu opierającą się na nomenklaturze cennika dystrybutora,
- 2) ilość i jakość użytkową oferowanego metalu,
- 3) oryginalne atesty otrzymane przy nabyciu oferowanego do zakupu metalu.

3. Zaoferowane do zakupu metale nieżelazne nie mogą być po zgłoszeniu zużyte bez zgody właściwego dystrybutora.

§ 19. 1. Jednostki powołane do zakupu nadmiernych (ponadnormatywnych) i zbędnych zapasów obowiązane są — w ciągu 14 dni od daty otrzymania zgłoszenia odpowiadającego wymaganiom § 18 ust. 2 — zakupić każdą ilość zaoferowanego metalu, który może być włączony do obrotu w przeciągu 1 roku.

2. W razie gdy zaoferowane do zakupu metale nieżelazne nie mogą być włączone do obrotu w ciągu roku bądź też nie mogą być włączone do obrotu bez przerobienia i przetopienia, jednostka powołana do zakupu powinna nabyć je w ciągu 90 dni od daty otrzymania zgłoszenia.

3. Decyzję w przedmiocie przerobienia lub przetopienia zaoferowanych do zakupu metali nieżelaznych podejmie na wniosek jednostki powołanej do zakupu Komisja Kwalifikacyjna Remanentów Metali Nieżelaznych, powołana zarządzeniem nr 120 Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 5 maja 1958 r. w sprawie powołania Komisji Kwalifikacyjnej Remanentów Metali Nieżelaznych.

4. O przekazaniu zgłoszenia do Komisji Kwalifikacyjnej jednostka powołana do zakupu zawiadamia zgłaszającego w terminie ustalonym w ust. 1.

5. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych Komisja Kwalifikacyjna ma prawo zarządzić pozostawienie zaoferowanych do zakupu metali u jednostki oferującej na okres nie dłuższy niż jeden rok.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, jednostka oferująca nie ma prawa fakturowania zgłoszonych nadmiarów na jednostkę powołaną do zakupu.

§ 20. 1. Oferujący do zakupu metale nieżelazne nie ma prawa przekazania zgłoszonych metali jednostce powołanej do zakupu przed otrzymaniem pisemnego zlecenia od tej jednostki.

2. Oferujący do zakupu ma jednak prawo wystawienia faktury na jednostkę powołaną do zakupu po upływie terminów, o których mowa w § 19 ust. 1 i 2.

3. Oferujący do zakupu metale nieżelazne pokrywa koszty związane z opakowaniem i transportem metali do odbiorcy wskazanego przez jednostkę powołaną do zakupu i odpowiada za wszelkie straty powstałe w czasie transportu na skutek niewłaściwego opakowania metali, jeżeli inne przepisy nie stanowią inaczej.

4. Oferujący do zakupu metale nieżelazne odpowiedzialny jest za wszelkie straty powstałe na skutek niewłaściwego magazynowania i konserwacji zaoferowanych metali.

§ 21. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają uprawnień Urzędu Rezerw Państwowych w zakresie gospodarowania metalami nieżelaznymi.

§ 22. Tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w przedmiocie gospodarowania metalami nieżelaznymi wydane na podstawie dekretu z dnia 5 sierpnia 1959 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 34 i z 1950 r. Nr 49, poz. 447), jak również inne przepisy w zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Przemysłu Ciężkiego: *K. Żemaitis*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 18 maja 1959 r. (poz. 198)

WYKAZ ARTYKULÓW, KTÓRYCH PRODUKCJA Z METALI NIEŻELAZNYCH JEST ZAKAZANA, ORAZ ROBÓT, PRZY KTÓRYCH NIE MOŻNA STOSOWAĆ METALI NIEŻELAZNYCH

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty	Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty
1	2	3	1	2	3
1	Blacha cynkowa	1) krycie dachów, 2) rynny dachowe, 3) rury spustowe, 4) fartuchy dachowe, 5) fartuchy podokienne 6) obróbki blacharskie murów ogniotrwałych i attykowych kominów, koszy, dymników i wywietrzników, 7) instalacja wentylacyjna z wyjątkiem kształtek.	3.	Miedź i jej stopy	1) Okucia budowlane: klamki, sztyldy i oliwki zamków do drzwi, kłódki, poręcze, zawiasy, okucia pieców, mechanizmy okienne, wszelkiego rodzaju płytki z napisami. 2) Armatura sanitarna: wlewki zbiorników płynnego mydła, pociągacze klozetowe, galantena łazienkowa, rozety. 3) Okucia i ozdoby samochodowe: klamki, mechanizmy i okucia okien, poręcze i wieszaki, ozdoby chłodnicy i karoserii, korki do chłodnicy, tabliczki ze znaczkami fabrycznymi. 4) Części sprzętu strażackiego wszelkiego rodzaju ozdoby. 5) Różne: tabliczki ze znakami fabrycznymi na urządzeniach i maszynach, wentyle do dętek rowerowych i proste wentyle do dętek samochodowych, guziki, okucia i zawiasy meblowe, oliwiarki, skrzynie paleniskowe i zespórki kotłowe.
		<p>Uwagi: 1) Zakaz wytwarzania z metali nieżelaznych nie dotyczy grzymsów, pasów i innych detali architektonicznych na elewacjach.</p> 2) W przypadkach gospodarczo uzasadnionych zużycie blachy cynkowej dozwolone jest do: a) krycia dachów — za zezwoleniem Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych na wniosek inwestora zaopiniowany przez właściwą komisję oceny projektów inwestycyjnych, b) celów określonych w pkt 2—7 (rubryka 3) — za zezwoleniem Ministra sprawującego nadzór nad przedsiębiorstwem budowlano-montażowym na wniosek tego przedsiębiorstwa lub na wniosek inwestora, dla którego wykonywane są prace. 3) Wniosek o zastosowanie blachy cynkowej w obiektach o charakterze zabytkowym powinny być zaopiniowane przez właściwy organ działający w zakresie opieki nad zabytkami.	4.	Metale nieżelazne z wyjątkiem aluminium	1) Przedmioty służące do użytku osobistego, a w szczególności: cygarniczki, papierośnice, popielniczki, pudełka do zapalek i tytoniu, przybory do czyszczenia fajek, zapalniczki i inne przybory do palenia, pudełka do kart, sztony i inne przybory do gier, puderniczki, lokówki do włosów, lusterka kieszoakowe, wachlarze, prawidła i łyżki do butów, rękojeści i pudełka do szczotek do zębów, wykalaczki, czarki, kubki i kieliszki myśliwskie, grzebień i oprawki do grzebieni, oprawki do notesów, ramiączka do ubrań, szczotki do ubrań, wózki dla lalek i mebelki dzieciinne oraz inne zabawki dzieciinne, przybory podróżne (nesesery), zakładki do książek. 2) Części ubioru dla ludzi oraz części uprzęży dla zwierząt. 3) Przedmioty zdobnicze i artystyczne, a w szczególności: popiersia i figury, obicia i ob-
2.	Ołów	Rury wodociągowe.			
		<p>Uwagi: Zakaz ten nie ma zastosowania przy uszczelnianiu rur wodociągowych: a) w miejscu skrzyżowania się przewodów wodociągowych z arteriami komunikacyjnymi, b) w innych przypadkach, w których zastosowanie ołowiu jest konieczne, jeśli konieczność ta zostanie potwierdzona przez jednostkę nadrzędną wykonawcy robót, w szczególności przy naprawie przewodów wodociągowych, których wyłączenie na czas dłuższy nie jest możliwe. Zaprojektowanie uszczelnienia połączeń rur wodociągowych z ołowiu w przypadkach innych niż określone w lit. b) może nastąpić tylko na podstawie orzeczenia rady technicznej biura projektów zatwierdzonego przez jednostkę nadrzędną biura.</p>			

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego	Określenie artykułu bądź rodzaju roboty
1.	2	3
		<p>ramowania wszelkiego rodzaju, wieńce honorowe i żałobne, narożniki książek, pamiątki wszelkiego rodzaju, świeczniki, nagrody sportowe (puchary, figury itp), łańcuszki i naszyjniki, wazony i wazoniki, ozdoby i skuwki na naczynia i łaski, gwoździe i skuwki do chorałwi.</p> <p>4) Przedmioty służące do wyposażenia lub ozdobienia mieszkań, biur, lokali publicznych, magazynów, sklepów i pomieszczeń dla zwierząt, a w szczególności: koszyki do papieru, tablice adresowe, wieszaki na okyccia (haki), numerki w szalnicach, powłoki i plastery, akwaria i terraria, ramy i podstawki do lusterek, obrazów i fotografii, teczki na dokumenty, klatki na ptaki, wycieraczki do nóg, kasetki na pieniądze skarbonki, naczynia dla zwierząt, kraty do kominów, wózki do sprzedaży ulicznej, urządzenia wystaw sklepowych, fustra metalowe, uchwyty do czasopism, dziadki do orzechów, mydelniczki i podstaw-</p>

Lp.	Nazwa metalu nieżelaznego	Określenie artykułu bądź rodzaj roboty
1	2	3
		<p>ki na gąbkę, miednice, artykuły biurowe (kałamarze, suszarki, temperówki, noże do rozcinania, spinacze, maszyny do zszywania i dziurkowania), odważniki do wag stołowych, szalki wag stołowych i technicznych, piece przenośne i piekarniki.</p> <p>5) Opakowania, zamki i inne urządzenia zabezpieczające, a w szczególności: opakowania cukierków i słodyczy, opakowania artykułów kosmetycznych, opakowania klejów i pasty do obuwia, kapsle, zakrętki, zamknięcia do butelek i słoików, puszki i skrzynie wszelkiego rodzaju z wyjątkiem opakowania konserw, flakony do perfum. Powyższe nie dotyczy opakowań z folii aluminiowej, jeżeli wymagają tego powszechnie uznane warunki higieniczno-sanitarno-konserwacyjne opakowanego artykułu spożywczego.</p> <p>6) Odznaki, plakaty, tablice ogłoszeniowe, litery i cyfry oraz inne znaki i przedmioty reklamowe.</p>